

עת"מ 25243-12-22

בית משפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת תמר בר אשר

- העותרים**
1. **מרדכי ברנס, ת"ז 053334132**
מרח' לשם 16, מבשרת ציון
מען למשלוח דואר: ת.ד. 171, בית זית 90815
טלפון: 02-5332718; פקס: 03-5423554; טלפון נייד: 050-9009700
דוא"ל: k9@013.net
 2. **יהודה מתניה עטר, ת"ז 300882800**
מרח' אבני נזר 7 מודיעין עילית 7191900; נייד: 054-6514888
 3. **רן אוזן, ת"ז 060648631**
מרח' עד עד 31 עומר 8496601; נייד: 054-8753110

- נ ג ד -

המשיבה
מדינת ישראל - משרד התחבורה והבטיחות בדרכים
ע"י מגיד פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי
מרח' מח"ל 7, ירושלים 9149301 ת"ד 49333
טל': 073-3920000 פקס: 02-6468053
כתובת דוא"ל: ez-jer@justice.gov.il

המועד האחרון להגשת כתב תשובה: 14.03.2023

כתב תשובה

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 23.01.2023 ומיום 28.02.2023 מתכבדת המשיבה להגיש כתב תשובה מטעמה ובה תטען כי דינה של העתירה לדחייה על הסך וכן לגופה והכל כמפורט בהרחבה בהמשך. יצוין, כי כתב תשובה זה אושר על ידי הגורם הרלוונטי במשיבה. עם זאת, בשל קשיים טכניים לא היה ניתן להחתים הגורם הרלוונטי על תצהיר לתמיכת בתושבת המשיבה 1. על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר למשיבה להגיש תצהיר חתום לתמיכה בעובדות כתב התשובה עד ליום 21.03.2023.

א. פתח הדבר

1. עניינה של העתירה נוגע לסמכותה של המשיבה לגבות אגרה בגין בקשות לרישיונות ייבוא של גרורים, בהתאם לתקנות רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (ייבוא רכב ושיווקו, תיווך בייבוא אישי ואגרות), התשע"ו-2016 (להלן: "התקנות").
2. העתירה מנוסחת כעתירה התוקפת את המענה שנשלח לעותר 1 ביום 30.11.22, בו מפורטת העמדה העומדת ביסוד החלטה שניתנה כבר ביום 08.08.2022, בדבר סמכותה החוקית לגבות אגרות ביחס

- לכל יבואן בעד בקשות רישיונות לייבוא דגם רכב.
3. המשיבה תטען כי דין העתירה סילוק על הסף מחמת שיהוי. ככל שהעותרים סבורים שנפל פגם בעמדת המשיבה בעניינם, היה עליהם לעתור נגד ההחלטה מיום 08.08.2022 במועד. אין בפניה נוספת אל הרשות כדי להאריך את המועד להגשת עתירה. מבלי לפגוע באמור, ממילא אין ממש בטענות העותרים ודין העתירה להידחות גם לגופה.
4. לשיטת העותרים, המשיבה מוסמכת לגבות אגרה ביחס לכל אב טיפוס של רכב רק פעם אחת, ולאחר שגבתה אגרה כאמור לא תוכל לגבות אגרה ממבקשים נוספים אחרים שיגישו בקשה לגבי אותו אב טיפוס. עוד טוענים העותרים, כי המשיבה גובה אגרה בסכום גבוה, ונוהגת באפליה כלפי יבואנים שונים.
5. העותר 1 מייצג את העותרים 2 ו-3, שהגישו בקשות רישיונות לייבוא גרורים (עותר 2 ייבא שלושה גרורים; ועותר 3 ייבא 4 גרורים).
6. בגין הבקשות לרישיונות הייבוא, חויבו העותרים באגרה.
7. העותרים טוענים, כי הגרורים אותם ייבאו הם מדגמים זהים, שכבר שולמה אגרה ביחס לאב הטיפוס של אותם דגמים, ומשכך אין צורך בבדיקה נוספת של כל דגם, בהוצאת תעודת רישום ביחס לכל דגם ובאגרה בגין כל דגם, וכי די בגביית האגרה בגין אב הטיפוס של אותו דגם פעם אחת, על ידי מבקש אחד, כדי לפטור כל מבקש עתידי מתשלום האגרה.
8. כפי שיפורט בהרחבה בהמשך דינה של העתירה בנוגע לפרשנות המוצעת על ידי העותרים להידחות לגופה. שכן בהתאם להוראות החוק, האגרות שנקבעו בתוספת השלישית לתקנות, הן בעד **בקשת ייבוא לדגם הרכב, בפעם הראשונה בה יבואן ספציפי מבקש לייבא את אותו דגם רכב**, כלומר את ה"אב טיפוס" של אותו דגם רכב.
9. **במילים אחרות - כל יבואן מכל סוג, כאשר הוא מייבא דגם רכב/נגרר חדש (אב טיפוס) מחויב בתשלום אגרת ייבוא. האגרה היא בעד המבקש, תשלום בעת שהוא מגיש בקשת ייבוא לרכב הראשון כאב טיפוס, במידה ואותו היבואן מייבא מספר רכבים נוספים מאותו דגם של האב טיפוס (הראשון) הוא לא נדרש לשלם אגרה נוספת.**
10. בעניינו של העותר 2, נעשתה בחינה נוספת לעניין האגרות ששולמו על ידו ונמצא כי הוגשו מטעמו 3 בקשות, 2 מהם לייבוא גרורים מאותו ייצרן וסוג (כלומר אותו אב טיפוס) על כן העותר 2 זכאי להחזר אגרה בגין הבקשה המאוחרת לאותו אב טיפוס.
11. ביחס לעותר 3 נעשתה בחינה נוספת לעניין האגרות ששולמו על ידו ונמצא כי הוגשו מטעמו 4 בקשות לייבוא גרורים מאותו ייצרן וסוג (כלומר אותו אב טיפוס) על כן העותר 3 זכאי להחזר אגרה בגין 3 הבקשות הנוספות שהוגשו.
12. יובהר, כי היה באפשרותם של העותרים להגיש בקשות להחזר אגרה באתר של המשיבה (באמצעות טופס מקוון), וסכומי האגרות שנגבו מהם בשגגה היו מוחזרים להם. (לשם הנוחות ראו קישור לשם הגשת בקשות החזר https://www.gov.il/he/service/request_credit_card_refund)

13. עוד יובהר, כי העותרים לא פנו למחלקת תקינה במשיבה, בבקשה לקבלת החזר עבור האגרות שנגבו בשגגה כאמור לעיל, ולמעשה מעלים עניין זה לראשונה בעתירה זו. לו היו פונים למשיבה, מובן כי המשיבה הייתה עורכת בדיקה ומחזירה את האגרות שנגבו בשגגה.

14. אלא שיובהר כבר עתה, כי עניינה של עתירה זו אינו נוגע למקרים הפרטניים של העותרים, לקבלת החזר עבור אגרות שנגבו מהם בשגגה, אלא ביחס לעניין העקרוני של פרשנות החוק ויישומו על ידי המשיבה, בכל הנוגע לגביית אגרות בעד בקשות לרישיון ייבוא אב טיפוס של גרורים על ידי מספר מבקשים שונים.

ב. התשתית המשפטית

15. סעיף 238 לחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, תשע"ו-2016 (להלן: "החוק") קובע כדלקמן:

238. (א) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע –

(1) אגרות בעד בקשות למתן רישיון, תעודה או אישור לפי חוק זה או חידושם, השתתפות בבחינה, השגה על תוצאות בחינה וקבלת העתק מקור או עותק של רישיון, תעודה או אישור כאמור;

(2) אגרה מופחתת או פטור מתשלום אגרה למבקש רישיון המחזיק ברישיון מסוג אחר לפי חוק זה;

(3) דרכי העדכון של אגרות שנקבעו לפי סעיף קטן זה, מועדי העדכון ומועדי תשלום האגרות.

(ב) לעניין חוק זה, יראו רישיון, תעודה או אישור כתקפים מיום תשלום האגרה בעדם, ולא יהיה בתשלום האגרה כדי לתת להם תוקף במועד שקדם ליום התשלום.

16. בהתאם לסעיף זה בסמכות שר התחבורה לקבוע אגרות בעד בקשות למתן או חידוש של רישיון, תעודה או אישור שניתנו לפי החוק.

17. יש לציין, כי "אב טיפוס" – מוגדר בסעיף 2 לחוק – "דגם בסיס לייצור רכב או מוצר תעבורה".

18. בהתאם לכך, הותקנו תקנות רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (ייבוא רכב ושיווקו, תיווך בייבוא אישי ואגרות), התשע"ז-2016 (להלן: "התקנות"), בתקנה 12 נקבע כדלקמן:

12 (א) בעד בקשה למתן רישיון מהרישיונות המנויים בתוספת השלישית, קבלת העתק מקור או עותק של רישיון ובעד השתתפות בבחינה עיונית לקבלת רישיון לתיווך בייבוא אישי, ישולמו האגרות כמפורט בתוספת השלישית.

19. בהתאם לתקנה זו נקבעה חובת תשלום אגרה בעד הרישיונות המנויים בתוספת השלישית לתקנות.

20. בהתאם לקבוע בתוספת השלישית, אגרות בעד בקשות לרישיון יבוא רכב, לכל אב טיפוס של דגם רכב, תשלום אגרה בסכומים הנקובים שם, בהתאם לסוג הרכב ומשקלו. כך למשל, לפי פרט (1) לתוספת השלישית, בעד בקשה לרישיון ייבוא רכב לייבוא אב טיפוס של דגם גרור או נתמך עד 3.5 טון, תשלום אגרה בסך של 816 ₪, נכון לסכום האגרה המעודכן לעת הזו. (בזמנים הרלוונטיים

לעתירה סכום האגרה עמד על 776 ₪).

21. יצוין, כי האגרות שנקבעו בתוספת השלישית לתקנות, הן בעד **בקשת ייבוא לדגם הרכב, בפעם הראשונה שיבואן ספציפי מבקש לייבא את אותו דגם רכב**, כלומר את ה"אב טיפוס" של אותו דגם רכב ולא כפי שהעותר מנסה לטעון. ברי כי לכל יבואן מופקת רישיון יבוא נפרד, ולכן כל יבואן נדרש לשלם את האגרה כאמור.

22. כאמור, כל יבואן מכל סוג, כאשר הוא מייבא דגם רכב/נגרר חדש (אב טיפוס) מחויב בתשלום אגרת ייבוא. האגרה היא בעד המבקש, תשלום בעת שהוא מגיש בקשת ייבוא לרכב הראשון כאב טיפוס, במידה והיבואן מייבא מספר רכבים נוספים מאותו דגם של האב טיפוס (הראשון) לא נדרש לשלם אגרה נוספת.

ג. תשתית עובדתית רלוונטית

23. כעולה מהעתירה, העותר שימש כמיופה כוחם של העותרים 2 ו-3 לצורך שידור בקשות רישיונות הייבוא וכיועץ ליבוא.

24. העתירה דנא בפועל עוסקת למעשה בבקשותיו של העותר 2 מר יהודה עטר (להלן: "העותר 2") ובבקשותיו של העותר 3 מר רן אוזן (להלן: "העותר 3") ליבוא מסחרי של כלי רכב.

25. בעניינו של העותר 2 הוגשו 3 בקשות ליבוא מסחרי של כלי רכב בהתאם לפירוט הבא:

מספר בקשה	תוצר	כינוי מסחרי	סוג TYPE
208720	הובי גרמניה - HOBBY 195	MAXIA	27EG
208726	הובי גרמניה – HOBBY 195	EXCELENT	24EG
208728	הובי גרמניה – HOBBY 195	EXCELENT	24EG

26. מבדיקה עולה כי עבור שלוש הבקשות שילם העותר 2 - 3 אגרות ייבוא – בעניינו בקשות 208726 ו-208728, מדובר בבקשות לאותו דגם ויצרן (אותו אב טיפוס) ועל כן העותר 2 זכאי להחזר אגרה עבור בקשה מספר 208728.

מצ"ב בקשה מס' 208720 שהוגשה מטעם העותר 2 ומסומנות כנספח 1.

מצ"ב בקשה מס' 208726 שהוגשה מטעם העותר 2 ומסומנות כנספח 2.

מצ"ב בקשה מס' 208728 שהוגשה מטעם העותר 2 ומסומנות כנספח 3.

27. העותר 3, הגיש 4 בקשות ליבוא מסחרי של כלי רכב בהתאם לפירוט הבא :

מספר בקשה	תוצר	כינוי מסחרי	סוג TYPE
212840	הובי גרמניה -195 HOBBY	MAXIA	27EG
212845	הובי גרמניה – 195 HOBBY	MAXIA	27EG
212853	הובי גרמניה – 195 HOBBY	MAXIA	27EG
212855	הובי גרמניה – 195 HOBBY	MAXIA	27EG

28. עבור ארבע הבקשות שילם העותר 3 - 4 אגרות ייבוא – בעניינו של העותר 3, מדובר בבקשות לאותו דגם ויצרן (אותו אב טיפוס) על כן העותר זכאי להחזר של 3 אגרות.

מצ"ב בקשה מס' 212840 שהוגשה מטעם העותר 3 ומסומנות כנספח 4.

מצ"ב בקשה מס' 212845 שהוגשה מטעם העותר 3 ומסומנות כנספח 5.

מצ"ב בקשה מס' 212853 שהוגשה מטעם העותר 3 ומסומנות כנספח 6.

מצ"ב בקשה מס' 212855 שהוגשה מטעם העותר 3 ומסומנות כנספח 7.

29. יצוין כי במשרדי המשיבים התקבלו תלונותיו של העותר 1 מר ברנס הנושאת תאריכים 20.07.2022 ו-27.07.2022 ובהן הוא מלין על תשלום אגרת אב טיפוס בגין כל בקשת ייבוא עבור כל יבואן.

מצ"ב תלונותיו של מר ברנס הנושאות התאריכים 20.07.2022 ו-27.07.2022 ומסומנות כנספח 8.

30. ביום 08.08.2022 נשלח מענה מטעם המשיבה ובו הוסבר כי כל יבואן מכל סוג כאשר הוא מייבא דגם רכב/נגרר חדש (אב טיפוס) מחויבת בתשלום אגרת ייבוא.

מצ"ב מכתב המענה מיום 08.08.2022 ומסומן כנספח 9.

31. בהמשך ביום 20.09.2022 הוגשה תלונה נוספת באותו עניין מטעם העותר 1 לנציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה הנושאת תאריך 20.09.2022.

מצ"ב מכתב התלונה הנושא תאריך 20.09.2022 ומסומן כנספח 10.

ביום 30.11.2022 נשלח מענה מפורט לתלונות מטעם הלשכה המשפטית במשיבה ובו התייחסה לדרך בה גובים את האגרות.

מצ"ב המענה מיום 30.11.2022 ומסומן כנספח 11.

32. ביום 13.12.2022 הוגשה העתירה דנא.

33. למען גילוי נאות, ובמסגרת הטיפול בעתירה ולאחר בדיקת הבקשות שהוגשו על ידי העותרים 2 ו-3

ולאחר שנמצא כי נגבתה בהן אגרה מעבר לנדרש, פנה הח"מ טלפונית לעותר 1 והודיע לו על ההחזרים שמגיעים לעותרים 2 ו-3 וזאת על מנת לייתר את ההליך דנא. עם זאת, העותר 1 מסר כי הוא עומד על הסעד העקרוני והוא פרשנות החוק לגבי גביית האגרה כפי שהיא מוצעת על ידו.

ד. עמדת המשיבה

34. בעבר, עד חודש יוני 2022, יבואן שייבא רכב לפי סעיף 31(א)(7) לחוק, היה נדרש להגיש בקשת רישיון יבוא, לפנות למעבדה מוסמכת לרכב על מנת לבצע בדיקת אב טיפוס לפי תקן ישראלי (ולשלם למעבדה אלפי שקלים); לשלם את האגרה בעד בקשה לרישיון יבוא רכב לייבוא אב טיפוס של דגם גרור או נתמך עד 3.5 טון; לקבל הוראת רישום; לעבור בדיקה פרטנית במעבדה מוסמכת לצורך זיהוי ורישום ראשוני של הנגרר; לבצע מבחן רישוי שנתי ורק לאחר מכן לקבל רישיון קבוע אצל פקידת רישוי. בתהליך זה, השלב שבו הייתה נגבית אגרת רישיון הייבוא בסדר הכרונולוגי, היה מיד לאחר בדיקת אב הטיפוס של הרכב, ולפני הנפקת הוראת הרישום, ולא בשלב בקשת רישיון הייבוא על ידי היבואן, כפי שנדרש בחוק.

35. על מנת ליעל את התהליך, לצמצם את הבירוקרטיה ולהקל על היבואנים – גם כלכלית וגם ביורוקרטית - ביום 15.6.22 פורסמה הוראת נוהל מס' T-02-2022 המפורסמת לעיון הציבור באתר האינטרנט של המשיבה, במסגרתה **בוטל הצורך בבדיקת אב טיפוס במעבדה מוסמכת לרכב וכן בוטלה הדרישה לקבלת הוראת רישום**. בתהליך החדש נחסכו ליבואן אלפי שקלים אותם היה משלם למעבדה בתהליך הישן בעבור בדיקת האב טיפוס.

מצ"ב הנוהל ומסומן כנספח 12.

36. כלומר, תהליך העבודה החדש שנקבע בנוהל מצריך מהיבואן לקבל רישיון יבוא של גרורים -> לשלם את האגרה בעד בקשת רישיון היבוא -> לבצע בדיקה פרטנית במעבדה לצורך זיהוי ורישום ראשוני (בדיקת תקינה) -> לבצע מבחן רישוי שנתי במכון רישוי (בדיקת תקינות) -> להשלים את הרישום ולהדפיס רישיון קבוע. כלומר, **הוחלט לאפשר בקשת ייבוא תוך ויתור על הוראת רישום ובדיקת אב טיפוס במעבדה**.

37. כתוצאה משינוי תהליך העבודה כמתואר לעיל, והואיל ובוטלה הדרישה לבדיקת אב טיפוס וקבלת הוראת רישום עבור דגם רכב המיובא לפי סעיף 31(א)(7) לחוק, גביית אגרת רישיון היבוא לרכב, **נעשית בשלב בקשת רישיון הייבוא, בהתאם למהות האגרה. ברי כי בקשת רישיון מוגשת עבור מבקש מסוים**.

38. יובהר, כי האגרה שנגבתה בעבר ונגבית גם כיום, היא אגרה בעד בקשה לרישיון יבוא למבקש מסוים לדגם הרכב והיא נגבית מכל יבואן בנפרד, בין שיובא אב טיפוס לדגם המבוקש על ידי יבואן אחר ובין שלא. יוצא אפוא, כי האגרה נקבעה לצורך קבלת רישיון יבוא ליבואן הספציפי לדגם הרכב ולא לצורך רישום הרכב. בהתאמה לכך, יש לגבות אותה בשלב יבוא הרכב ולא בשלב הרישום, כפי שנעשה בעבר.

39. יובהר, כי סכום האגרה הנגבית בעד בקשת הייבוא חושב על בסיס המשאבים הנדרשים לטפל בכל בקשת ייבוא. ומשכך, האגרה נגבית בהתאם לכל יבואן ולא ביחס לכל דגם.

40. הפרשנות המתבקשת על ידי העותר, לפיה האגרה תיגבה רק מהיבואן הראשון שייבא את אב הטיפוס של אותו דגם רכב לארץ, והיבואנים שיגיעו אחריו וייבאו את אותו דגם, לא יצטרכו לשלם אגרה,

איננה פרשנות סבירה הן מקום בו הבקשה היא להנפקת רישיון ליבואן ספציפי, והן מאחר ופרשנות זו מהווה למעשה פגיעה בשוויון בין היבואנים השונים.

41. יובהר, כי הנוהל החדש כאמור מקל על היבואנים, הן ביורוקרטית והן כלכלית; כמו כן, פרשנות המשיבה לגביית האגרה באופן המתואר לעיל הינה פרשנות סבירה ומתבקשת הנלמדת מלשון התקנות: "אגרות בעד בקשות לרישיון ייבוא רכב, לכל אב טיפוס של דגם רכב". כלומר, בעת הגשת בקשת רישיון הייבוא- שמוגשת עבור מבקש מסוים - עבור כל דגם ראשון של כל יבואן.

42. כאמור, החלטת המשיבים עולה מלשון התקנות, סבירה, תואמת את מטרת החוק והתקנות, ונובעת משיקולים ענייניים.

43. יוצא אפוא, כי החלטת הרשות מצויה במתחם הסבירות. לא למותר לציין, כי בית המשפט הוא הפרשן של הדין, אולם יש להעניק משקל ראוי למומחיות ולניסיון של הרשות אשר מפרשת דבר החקיקה שעליו היא אמונה; ושהיא הייתה שותפה בגיבושו, ויישומו הלכה למעשה. ראו: בג"ץ 142/89 תנועת לאו"ר - לב אחד ורוח חדשה נ' יושב- ראש הכנסת, פ"ד מד(3) 529, 550-551 (1990); ע"א 2512/93 איתורית שירותי תקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד נא(3), 252, 261-262 (1997).

44. מהאמור עולה כי נימוקי הרשות, כפי שהובא במענה לתלונת העותר, עומדים במבחן הסבירות, ונובעים משיקולים ענייניים - ומשכך לא מקימים עילה להתערבות שיפוטית.

התייחסות לטענות נוספות של העותר

45. בניגוד לנטען בסעיף 33 לעתירה, תבהיר המשיבה כי הטיפול בבקשת רישיון ייבוא הינה עבודה המצריכה מגורמי המקצוע זמן ומשאבים, שכן תהליך הבדיקה כולל מספר שלבים: בדיקת פרטי היבואן, בדיקת פרטי הטובין ובדיקת פרטי הספק; כמו כן, קיים נספח טכני שכולל את הפרטים הטכניים של הנגרר - היבואן מצרף את מסמכי היצרן, ומחלקת התקינה בודקת כי הרכב עומד בדרישות חובה ישראליות ובתקנות התעבורה.

46. עוד יובהר, כי כאשר מדובר באותו יבואן, שבכוונתו לייבא את אותו הדגם שייבא בעבר, אותו יבואן לא יצטרך לשלם על בקשת רישיון ייבוא נוספת, אלא יצרף לבקשת רישיון הייבוא החדשה, את רישיון הייבוא הקודם שקיבל לאותו דגם.

47. באשר לנטען בסעיף 40 לעתירה, תטען המשיבה כי ההסבר שניתן לעותר, הינו אותו הסבר בדיוק שניתן לו במכתב המענה לתלונתו. כלומר, האגרה נגבית בעבור הייבוא ולא בעבור הרישום, בדיוק בהתאם ללשון התקנה.

48. אשר לטענת העותר בסעיף 42 לעתירה:

- **ראשית**, בנוהל החדש וכפי שפורט לעיל, אין יותר דרישה להוראות רישום ביחס לגוררים.
- **שנית**, גם כאשר הייתה דרישה להוראת רישום, המשיבה לא הסתירה כל מידע בעניין זה ופרסמה הוראות רישום כלליות ביחס ליבואנים מסחריים, שאינן חושפות נתונים אישיים מזהים. הוראת רישום פרטנית, בשונה מהוראת רישום כללית, כוללת נתונים מזהים אישיים שהמשיבה אינה רשאית לפרסם באתר האינטרנט של המשד, ובכלל זאת: פרטי הגורם שהוציא את הוראת הרישום, שלבי התהליך - לרבות שינויי מבנה שנעשו ברכב,

מסמכי הייבוא שהומצאו על ידי המייבא, ולעיתים אף מספר שלדה ומספר רישוי של הרכב מושא הוראת הרישום הפרטנית. לאור זאת, מנהלת האגף השיבה למר בר-נס (נספח 4), כי לא ניתן לפרסם הוראות רישום פרטניות.

49. בניגוד לטענות העותרים בעתירה (ראו למשל סעיף 45ג), המשיבה אינה מחמירה בפרשנותה; מדובר בפרשנות סבירה. כמו כן, וכפי שהובהר לעיל, המשיבה אף הקלה עם היבואנים בניסוח הנוהל החדש, הן ביורוקרטית והן כלכלית, כפי שהובהר לעיל.

50. בניגוד לנטען בסעיף 54 בעתירה, ביחס לאפליה הנטענת, העותרים שוגים בכך שטוענים שהמשיבה גובה אגרה על כל גרור וגרור ביחס ליבואן מזדמן. המשיבה לא גובה אגרה בגין כל גרור, אלא בגין אב טיפוס של כל גרור לגבי בקשה של יבואן ספציפי (כלומר הדגם הראשון שמייבא היבואן הספציפי לארץ).

51. בניגוד לנאמר בסעיף 64 הנוהל החדש מסתמך על תעודת COC המעידה על עמידת הנגרר בתקינה אירופאית ללא דרישה נוספת של בדיקת אב טיפוס בארץ.

52. בניגוד לאמור בסעיף 68 לעתירה, יובהר, כי תקנה 269 תקנות התעבורה, תשכ"א-1961, אינה נותנת פטור מבדיקת אב טיפוס או מגביית אגרה והיא נועדה לתכליות אחרות. בנוסף מכוני הרישוי אינם בודקים תקינה אלא תקינות. את דרישות התקינה בודקת מחלקת התקינה בשלב הגשת הבקשה לרישוי ייבוא גרור כפי שצוין בסעיף 45 לעיל.

ה. לסיכום

53. מכל הטעמים המפורטים לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה על הסף מחמת השיהוי שדבק ובה ולדחותה לגופה.

54. ביחס לבקשות היבוא הפרטניות שהוגשו על ידי העותרים 2 ו-3 יצוין, כי הם זכאים לקבלת החזרים בהתאם למפורט בסעיפים 10-12 לכתב תשובה זה ובכפוף להגשת בקשה להחזר אגרה.

55. יצוין, כי לעתירה לא מצורפים תצהירים מטעם העותרים, לאור האמור מתבקש בית המשפט להורות לעותרים לצרף תצהירים לעתירתם.

מגד בוטרוס, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	בקשה מס' 208720 שהוגשה מטעם העותר 2	11
2	בקשה מס' 208726 שהוגשה מטעם העותר 2	30
3	בקשה מס' 208728 שהוגשה מטעם העותר 2	49
4	בקשה מס' 212840 שהוגשה מטעם העותר 3	68
5	בקשה מס' 212845 שהוגשה מטעם העותר 3	94
6	בקשה מס' 212853 שהוגשה מטעם העותר 3	121
7	בקשה מס' 212855 שהוגשה מטעם העותר 3	148
8	תלונותיו של מר ברנס הנושאות התאריכים 20.07.2022 ו- 27.07.2022	175
9	מכתב המענה מיום 08.08.2022	178
10	מכתב התלונה הנושא תאריך 20.09.2022	180
11	המענה מיום 30.11.2022	194
12	הנוהל	197